

Zadeva C-767/23 [Remling]ⁱ**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

13. december 2023

Predložitveno sodišče:

Raad van State (Nizozemska)

Datum predložitvene odločbe:

13. december 2023

Pritožnik:

A. M.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Predmet postopka v glavni stvari

Pritožba zoper sodbo rechtbank (sodišče, Nizozemska), s katero je bil zavrnjen predlog tujca za pridobitev izvedene pravice do prebivanja, vložen na podlagi člena 20 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU), in s katero rechtbank (sodišče) ni ugodilo predlogu tujca za predložitev vprašanj za predhodno odločanje.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga člena 267, tretji odstavek, PDEU, zlasti obsega obveznosti obrazložitve, kadar obstaja izjema – priznana s sodno prakso Sodišča – od obveznosti nacionalnega sodišča, zoper odločitev katerega ni pravnega sredstva, da predloži vprašanja za predhodno odločanje

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da te določbe nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 91(2) zakona o tujcih iz leta 2000, v skladu s katero lahko Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (oddelek za upravne spore pri državnem svetu, Nizozemska) kot nacionalno sodišče, zoper odločitev katerega ni pravnega sredstva, o vprašanju razlage prava Unije, po potrebi postavljenem skupaj z izrecnim predlogom za sprejetje predhodne odločbe, odloči s skrajšano obrazložitvijo, ne da bi obrazložil, za katero od treh izjem od obveznosti predložitve gre?

Navedene določbe prava Unije in mednarodnega prava

Pogodba o Evropski uniji: člen 6

Pogodba o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU): člen 267

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina): člena 47 in 52

Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP): člen 6

Sodna praksa Sodišča

Sodba z dne 6. oktobra 1982, Cilfit in drugi, 283/81, EU:C:1982:335

Sodba z dne 6. septembra 2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531

Sodba z dne 9. septembra 2015, Ferreira da Silva e Brito in drugi, C-160/14, EU:C:2015:565

Sodba z dne 9. septembra 2015, X in van Dijk, C-72/14 in C-197/14, EU:C:2015:564

Sodba z dne 15. marca 2017, Aquino, C-3/16, EU:C:2017:209 (v nadaljevanju: sodba Aquino)

Sodba z dne 10. maja 2017, Chavez-Vilchez in drugi, C-133/15, EU:C:2017:354 (v nadaljevanju: sodba Chavez-Vilchez)

Sodba z dne 19. novembra 2019, A.K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata Sąd Najwyższy), C-585/18, EU:C:2019:982

Sodba z dne 6. oktobra 2021, Consorzio Italian Management in Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799 (v nadaljevanju: sodba Consorzio)

Sodba z dne 29. junija 2023, International Protection Appeals Tribunal in drugi (Atentat v Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca Richarda de la Toura v združenih zadevah Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid in X (Sodni nadzor nad ukrepom pridržanja po uradni dolžnosti), C-704/20 in C-39/21, EU:C:2022:489

Navedena sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice

Sodba z dne 2. oktobra 2014, Hansen proti Norveški, CE:ECHR:2014:1002JUD001531909 (v nadaljevanju: sodba Hansen)

Sodba z dne 24. aprila 2018, Baydar proti Nizozemski, CE:ECHR:2018:0424JUD005538514 (v nadaljevanju: sodba Baydar)

Sodba z dne 11. aprila 2019, Harisch proti Nemčiji, CE:ECHR:2019:0411JUD005005316 (v nadaljevanju: sodba Harisch)

Sodba z dne 24. marca 2022, Zayidov proti Azerbajdžanu (št. 2), CE:ECHR:2022:0324JUD000538610 (v nadaljevanju: sodba Zayidov)

Sodba z dne 30. junija 2022, Rusishvili proti Gruziji, CE:ECHR:2022:0630JUD001526913 (v nadaljevanju: sodba Rusishvili)

Navedene določbe nacionalnega prava

Vreemdelingenwet 2000 (zakon o tujcih iz leta 2000, v nadaljevanju: Vw 2000): členi 9(1), 83c(1), 84 in 91(2)

Algemene wet bestuursrecht (zakon o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju: Awb): členi 8:10, 8:104 in 8:105

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (državni sekretar za pravosodje in varnost, Nizozemska) je z odločbo z dne 8. oktobra 2019 zavrnil prošnjo A. M. za izdajo dokumenta v smislu člena 9(1) Vw 2000, s katerim se izkazuje njegovo zakonito prebivanje kot državljana Unije. Rechtbank (sodišče) je s sodbo z dne 5. marca 2021 zavrnilo tožbo, ki jo je A. M. vložil zoper to odločbo. A.M. je zoper to sodbo vložil pritožbo.
- 2 A. M. se sklicuje na izvedeno pravico do prebivanja na podlagi člena 20 PDEU, kot jo je Sodišče priznalo med drugim v sodbi Chavez-Vilchez. Po mnenju A. M.

je rechtbank (sodišče) ravnalo napačno, ker ni odgovorilo na njegovo trditev, da bi moralo pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe zaradi razhajajoče se nacionalne sodne prakse o dokaznem bremenu glede te pravice do prebivanja. Predlaga, naj Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (oddelek za upravne spore pri državnem svetu, Nizozemska v nadaljevanju: oddelek) še vedno predloži vprašanja za predhodno odločanje. Oddelek meni, da se uporablja izjema od njegove obveznosti predložitve (*acte éclairé*), saj naj bi odgovor na vprašanje, ki ga je A. M. postavil o razlagi prava Unije, ki se uporablja, izhajal iz sodne prakse Sodišča, čeprav se zdi, da je razlaga drugih nacionalnih sodišč drugačna. V tej zadevi želi na podlagi člena 91(2) zakona o tujcih odločiti z odločbo s skrajšano obrazložitvijo, ne da bi pojasnilo, zakaj Sodišču ne bo predložilo vprašanj za predhodno odločanje.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 3 A. M. meni, da je namera oddelka, da izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo, v nasprotju s pravom Unije. Na podlagi sodbe Consorzio, točka 51, naj bi namreč oddelek moral obrazložiti, zakaj naj ne bi bilo treba vložiti predloga za sprejetje predhodne odločbe in za katero od treh izjem, priznanih s sodno prakso Sodišča (*acte clair*, *acte éclairé*, vprašanje ni upoštevno za rešitev spora), naj bi šlo. A. M. se v zvezi s tem sklicuje na to, kako pomembna je preglednost pravne utemeljitve, če se zavrne predložitev vprašanj za predhodno odločanje, in na to, kako nevarna je napačna razlaga prava Unije, ki je še večja zaradi nezadostne obrazložitve te zavrnitve.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 4 Nacionalno sodišče, zoper odločitev katerega ni pravnega sredstva, mora praviloma obrazložiti, zakaj mu ni treba predložiti vprašanja o razlagi prava Unije Sodišču. To izhaja iz sodbe Consorzio, točka 51. Nizozemski zakonodajalec je oddelku priznal pristojnost, da v nekaterih primerih o zadevah v zvezi s tujci odloči s skrajšano obrazložitvijo. Oddelek v taki odločbi s skrajšano obrazložitvijo omeji obrazložitev na ugotovitev, da se pritožba zavrne, ne da bi podrobneje pojasnil vsebino te presoje. V njej tako ni odgovora na vprašanje glede razlage prava Unije, ki so ga izpostavile stranke, in posledično tudi ne na razloga, zakaj oddelek ni ugodil morebitnemu predlogu, da se Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje.
- 5 Oddelek meni, da so z njegovo prakso skrajšanih obrazložitev na področju prava tujcev izpolnjene zahteve, ki so v zvezi z obrazložitvijo določene v pravu Unije, in zahteve po poštenem sojenju, kot izhajajo iz EKČP. Vendar meni, da še vedno obstaja dvom glede razumevanja sodbe Consorzio, točka 51. To ugotovitev Sodišča je namreč mogoče razlagati na več načinov. Oddelku se tako postavlja vprašanje, ali je tudi v primeru skrajšane obrazložitve na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine dolžan obrazložiti, zakaj Sodišču ne bo predložil vprašanj za predhodno odločanje.

Zakonska pristojnost za skrajšano obrazložitev; ozadje in kontekst

- 6 S členom 91(2) Vw 2000 je oddelku dana pristojnost, da svojo odločitev omeji na presojo, da navedeni očitke ne more pripeljati do razveljavitve odločbe rechtbank (sodišče), ne da bi podal obširnejšo obrazložitev. V odločbi s skrajšano obrazložitvijo se ne strinja nujno z obrazložitvijo rechtbank (sodišče), se pa strinja z njegovo odločitvijo. Oddelek lahko namreč iz drugih razlogov pride do enakega rezultata. Prvi pogoj za skrajšano obrazložitev je torej, da pritožba ni utemeljena in da se odločba rechtbank (sodišče) ne razveljavi. Poleg tega oddelek uporabi to pristojnost le, če ni vprašanj, na katera je v interesu enotnosti prava, njegovega razvoja ali pravnega varstva potreben splošen odgovor. To je drugi pogoj.
- 7 Oddelek najprej navaja, da vsaka država članica sama sprejema odločitve za zagotovitev pravnega varstva, razvoja prava, pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti. V pravu Unije ni določeno niti, da mora biti omogočena pritožba, niti ni določena – če se država članica odloči, da bo omogočala pritožbo – neka določena ureditev pritožbe. Na Nizozemskem se je zakonodajalec ob začetku veljavnosti Vw 2000 v zadevah v zvezi s tujci odločil za pritožbo z nizkim pragom dopustnosti v povezavi z možnostjo, da se o tej pritožbi odloči s skrajšano obrazložitvijo. Od tedaj je načeloma mogoče vložiti pritožbo v vseh zadevah v zvezi s tujci (člen 8:105 v povezavi s členom 8:104 Awb).
- 8 Ko je zakonodajalec v zadevah v zvezi s tujci uvedel pritožbo pri oddelku, je želel zagotoviti enotnost prava. Oddelek sicer o vseh dopustnih pritožbah odloča vsebinsko, vendar mu je bila zaupana naloga, da se osredotoči na vprašanja, na katera je v interesu enotnosti prava, njegovega razvoja ali pravnega varstva potreben splošen odgovor. S pristojnostjo za skrajšano obrazložitev v primerih, ko se ta vprašanja ne pojavijo, sta zagotovljeni kakovost in izvedljivost tega sistema.
- 9 V zgodovini nastanka Vw 2000 je bilo poudarjeno, da ta novi postopek pomeni razširitev pravnega varstva tujcev, ker je bila v zadevah v zvezi s tujci prvič uvedena pritožba. Hkrati je bilo oddelku omogočeno hitro in učinkovito reševanje velikega števila pričakovanih zadev, saj se lahko omeji na skrajšano obrazložitev, če ni vprašanj, na katera je v interesu enotnosti prava, njegovega razvoja ali pravnega varstva potreben splošen odgovor. S sistemom so po eni strani spoštovane zahteve iz člena 6 EKČP, po drugi strani pa je z njim oddelku omogočeno, da izpolni svojo zakonsko nalogo in ustrezno zagotovi enotnost prava. Zato je treba možnost, da se o pritožbi odloči s skrajšano obrazložitvijo, presojati v povezavi s pritožbami, v katerih je podana celotna obrazložitev.
- 10 V zadnjih treh letih, od leta 2020 do leta 2023, je senat za tujce v povprečju letno izdal več kot 3800 odločb v zadevah v glavni stvari. Oddelek trenutno s skrajšano obrazložitvijo odloči v približno 85 odstotkih odločb v zadevah v zvezi s tujci. Ob upoštevanju velikega pomena prava Unije za pravo tujcev se v pritožbenem postopku pogosto predlaga, naj se postavijo vprašanja za predhodno odločanje. Oddelku lahko obrazložitev, zakaj ni dolžan predložiti vprašanj za predhodno odločanje o vsebinskih vidikih zadeve, vzame relativno veliko časa. Taka

obrazložitev namreč zahteva utemeljitev, ki je prilagojena vsebini zadeve glede na razloge spora in dejansko stanje zadeve. Če oddelek meni, da je treba odločbo rechtbank (sodišče) potrditi in da tudi ni vprašanj, na katera je v interesu enotnosti prava, njegovega razvoja ali pravnega varstva potreben splošen odgovor, mu je s pristojnostjo, da poda skrajšano obrazložitev, omogočena hitra in učinkovita obravnava velikega števila pritožb.

- 11 Oddelek uporabi pristojnost, da poda skrajšano obrazložitev, med drugim v naslednjih dveh primerih. Prvič, oddelek se omeji na skrajšano obrazložitev v zadevah, v katerih stranke izpodbijajo odločbo, v kateri je rechtbank (sodišče) uporabilo ustaljeno sodno prakso oddelka, ne da bi pojasnile, zakaj je ta uporaba s strani rechtbank (sodišče) glede na novejši razvoj dogodkov napačna, pomanjkljiva ali nevzdržna. Drugič, oddelek se omeji na skrajšano obrazložitev v zadevah, v katerih so bili sicer očitki strank podani legitimno, oddelek pa kljub temu meni, da ti očitki ne morejo pripeljati do razveljavitve izpodbijane odločbe, ker izid ne bi bil drugačen, če odločba rechtbank (sodišče) ne bi vsebovala napak, navedenih v pritožbi. Gre na primer za očitke, ki se nanašajo na to, da rechtbank (sodišče) ni pravilno opisalo ali obravnavalo pritožbenega razloga, da razlogovanje rechtbank (sodišče) ni povsem razumljivo ali da niso popolnoma točno ali v celoti navedeni osebni podatki tujca ali da ni ali ni v celoti točno povzeta utemeljitev prošnje za azil.
- 12 V vseh teh primerih ni razloga za razveljavitev odločbe rechtbank (sodišče) ter tudi niso podana splošna vprašanja glede enotnosti prava, njegovega razvoja ali pravnega varstva in zato tudi ne pravna vprašanja, zaradi katerih bi bilo treba vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe. Kakor hitro se pojavijo vprašanja prava Unije, ki so upoštevna za rešitev spora in niso zajeta z drugimi izjemami *acte clair* ali *acte éclairé*, oddelek ne more podati skrajšane obrazložitve.
- 13 Skrajšana obrazložitev, ki jo poda oddelek, ne vpliva na pravno varstvo zadevnega tujca. Vsako zadevo v zvezi s tujci namreč na prvi stopnji vsebinsko podrobno preuči rechtbank (sodišče). Poleg tega rechtbank (sodišče) vedno izda v celoti obrazloženo odločbo; skrajšana obrazložitev na prvi stopnji ni mogoča. Tudi v pritožbenem postopku pri oddelku je zagotovljeno pravno varstvo tujca. Presoja oddelka, da se potrdi odločba rechtbank (sodišče), v vsakem primeru še vedno temelji na celoviti vsebinski presoji pritožbe, čeprav ta presoja v obrazložitvi odločbe ni prikazana. Sodniki, ki so pristojni za rešitev zadeve, pri presoji upoštevajo pritožbo, po potrebi odgovor nasprotne stranke na pritožbo, odločbo rechtbank (sodišče) in spis v zadevi, ki vsebuje spisovno gradivo o obravnavi tožbe pred rechtbank (sodišče) in v upravni fazi. Na voljo imajo celoten spis, ki vsebuje vse spisovno gradivo, upoštevno v tej zadevi. Če oddelek ugotovi, da ni mogoče podati skrajšane obrazložitve, se izda odločba s celotno obrazložitvijo.

Člen 47 Listine in člen 6 EKČP

- 14 S členom 47, prvi in drugi odstavek, Listine je vsakomur priznana pravica do poštenega sojenja in učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem. Iz člena 52(3)

Listine izhaja, da sta vsebina in obseg člena 47 Listine vsaj enaka kot vsebina in obseg člena 6(1) EKČP. Pravica do poštenega sojenja iz te določbe zajema med drugim pravico do zadostno obrazložene sodbe, iz katere je razvidno, da je sodišče dejansko preučilo predloge in tožbene razloge strank (sodba Zayidov, točka 91). To pa ne pomeni, da mora sodišče obravnavati vsak razlog. ESČP preuči tudi vlogo zadevnega sodišča, na primer v pritožbenem postopku ali v okviru postopka, v katerem je najvišje nacionalno sodišče pristojno, da dovoli vložitev pravnega sredstva (sodbi Rusishvili, točki 74 in 75, ter Hansen, točki 73 in 74).

- 15 V tem okviru splošne obveznosti obrazložitve se je ESČP izreklo o obrazložitvi odločbe, da se ne ugoti predlogu za predložitev vprašanj za predhodno odločanje Sodišču. Iz te presoje izhaja, da (a) mora sodišče zadnje stopnje obrazložiti, na podlagi katere od treh izjem vprašanj ne bo predložilo, da pa, (b) če je to sodišče na podlagi zakona pristojno, da o zadevi odloči brez dodatne obrazložitve, svojo odločitev glede predloga za predložitev vprašanj za predhodno odločanje sprejme pri splošni presoji zadeve in mu ni treba ločeno obrazložiti, zakaj ne bo vložilo predloga. Oddelek to sklepa iz sodb Baydar in Harisch. ESČP je v sodbi Baydar priznalo, da skrajšana obrazložitev pomeni, da se priznava, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ne more pripeljati do drugačnega rezultata. Po mnenju ESČP odločanje o vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe na način, opisan v tisti zadevi, ni v nasprotju s členom 6(1) EKČP.
- 16 S pristopom, opisanim v točki 13, je zagotovljeno, da oddelek skrbno preuči vprašanje, ki se postavlja v zvezi s pravom Unije, in morebitni predlog za predložitev vprašanj za predhodno odločanje ter da, če je potrebno, pridobi odločitev na podlagi predložitvene odločbe. Tako gre za pošteno sojenje. Oddelek izhaja iz tega, da je njegova zakonska pristojnost, da poda skrajšano obrazložitev, v skladu s splošno obveznostjo obrazložitve, ki izhaja iz člena 47, prvi odstavek, Listine in člena 6 EKČP. Zaenkrat meni, da je njegova pristojnost, da če je podan predlog za predložitev vprašanj za predhodno odločanje, poda skrajšano obrazložitev, skladna s sodno prakso o členu 47 Listine.

Člen 267 PDEU

- 17 Oddelku se postavlja še vprašanje, ali je njegova sedanja praksa združljiva tudi s členom 267, tretji odstavek, PDEU v povezavi s členom 47 Listine, če se predlaga vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe. Sprašuje se, ali mora torej podrobneje obrazložiti, zakaj ni dolžno vložiti predloga za sprejetje predhodne odločbe, in zlasti, ali mora utemeljiti, katera izjema od obveznosti predložitve se uporabi in iz katerega razloga. V točki 51 sodbe Consorzio je Sodišče namreč presodilo, da „mora biti iz obrazložitve njegove odločbe razvidno, bodisi da postavljeno vprašanje prava Unije ni upošteveno za rešitev spora, bodisi da razlaga zadevne določbe prava Unije temelji na sodni praksi Sodišča, bodisi, če take sodne prakse ni, da je razlaga prava Unije za nacionalno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, tako očitna, da ne dopušča nobenega razumnega dvoma“.

- 18 Oddelek to razmišljanje razume tako, da so s skrajšano obrazložitvijo izpolnjene te zahteve, saj taka obrazložitev pomeni, da iz enega od razlogov, navedenih v tej točki, ni obveznosti predložitve. Vendar bi bilo iz nekaterih drugih jezikovnih različic sodbe mogoče sklepati, da je treba v obrazložitvi navesti, katera izjema se uporabi za zadevo. V italijanski različici je na primer navedeno „deve far emergere o che“, v francoski različici pa „doivent faire apparaître soit que“. V angleški različici je navedeno, da je obrazložitev „must show either [...], or“. Izraz „either/or“ je mogoče razumeti inkluzivno, kot da pomeni „in/ali“, pri čemer ni nujno navesti, katera izjema se uporabi. Vendar ga je mogoče razlagati tudi izključno – v smislu, da mora biti v njej razvidno, katera od treh izjem se uporabi.
- 19 V meritorni odločbi, ki vsebuje skrajšano obrazložitev, ni razvidno, za katero od treh izjem od obveznosti predložitve gre. Drugače je v primeru, ko je ugotovljena nedopustnost, tako kot v sodbi Aquino. Sodišče je v tej sodbi razsodilo, da sodišču zadnje stopnje ni treba predložiti vprašanja za predhodno odločanje Sodišču, če tožbo zavrže kot nedopustno na podlagi pravil, s katerimi je urejen postopek pred tem sodiščem, če spoštuje načeli enakovrednosti in učinkovitosti. Razlog za to je, da vprašanja za predhodno odločanje za rešitev spora v zadevah, ki so bile zavrnjene kot nedopustne in se torej vsebinsko ne obravnavajo, niso upoštevna. Zavrženje zaradi nedopustnosti torej vključuje navedbo, za katero od treh izjem od obveznosti predložitve gre.

Začasna presoja oddelka

- 20 Oddelek meni, da posebna obveznost obrazložitve v smislu sodbe Consorzio, točka 51, prav tako ne velja, če je iz meritorne odločbe s skrajšano obrazložitvijo mogoče razbrati, da obstaja izjema od obveznosti predložitve. V zvezi s tem meni, da je pomembno, da sodišča držav članic s sistemom, v katerem se mora dovoliti vložitev pravnega sredstva, ali ki uporabljajo strožja postopkovna pravila o dopustnosti, vnaprej izberejo, katere zadeve se bodo vsebinsko obravnavale. Če so se nacionalni zakonodajalci odločili za tako omejitev, odločitvi, da pritožba ne bo obravnavana, ne sledi ločena obrazložitev sodišča, zakaj kljub predlogu, naj se vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, vprašanja za predhodno odločanje ne bodo predložena (glej v zvezi s tem tudi drugo vprašanje iz predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-144/23, ki ga je vložilo vrhovno sodišče (Slovenija)). Cilj in učinek skrajšane obrazložitve s strani oddelka sta primerljiva z zavrnjenjem zaradi nedopustnosti ali zavrnitvijo dovolitve vložitve pravnega sredstva.
- 21 Oddelek izhaja iz načela, da obseg obveznosti obrazložitve iz sodbe Consorzio, točka 51, ni vnaprej večji *zgolj zato*, ker je bilo predlagano, naj se predložijo vprašanja za predhodno odločanje. Ne zdi se mu logično, da mora biti pritožba, v kateri se predlaga vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe, po definiciji bolj obrazložena kot pritožba, v kateri takega predloga ni. Poleg tega procesna pristojnost za skrajšano obrazložitev v praksi ne onemogoča ali čezmerno otežuje uveljavljanja pravic, priznanih s pravnim redom Unije. Skrajšana obrazložitev namreč pomeni, da te pravice niso sporne.